

616. Minden ember csak halandó

Vad Péter Zsigmond

1. Min-den em - ber csak ha - lan - dó, Min-den test, mint fű, vi - rág; Por - rá kell e testnek lenni,
Itt, a - mi van, mind rom - lan - dó, És el - mú - lik e vi - lág.

7
Hogy - ha el a - kar - ja ven - ni Az ö - rök di - cső - sé - get, Me - lyet Is - ten ké - szí - tett.

2. Azért e testi életem, Ha jön a sír éjjele, Bátran, örömmel leteszem, Semmit sem vesztek velem;
Mert a Krisztus drága vére Utat nyit egy dicsőbb létre; A halálban biztatóm Jézus, az én Megváltóm.

3. Ki szakaszthat el őtőle? Enyém ő, övé vagyok. Tudom, el nem vet előle, Ígéreti mert nagyok;
Sőt felvisz engem az égbe, Dicsőültek seregébe, Hol az Istent meglátom, És mindörökké áldom.

4. Ott van öröm, örök pálma, Hol sok ezren az égben, Isten trónja előtt állva Tündöklő fényességben,
A dicső szent angyalokkal, Minden megboldogultakkal A Jézust magasztalják, Megtartójuknak vallják.

5. Nagy keresztet kik hordoznak, Harcolják a hit harcát, Győzelemben vigadoznak, Zengnek ott halleluját.
Ott öröm s dicső korona Én fejemet körülfonja; Ott élem az életet, Melynek vége nem lehet.